

کاربردی از برآورد واریانس برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته در نمونه‌گیری چرخشی یک‌سطحی متعادل دوسویه

ابراهیم تالانه* و حمیدرضا نواب‌پور

دانشگاه علامه طباطبائی

چکیده: در بیشتر آمارگیری‌ها با مشخصه‌هایی سر و کار داریم که در طول زمان تغییر می‌کنند. در این آمارگیری‌ها ممکن است علاقه‌مند باشیم در فاصله‌های زمانی منظم پارامترهای جامعه را برآورد کرده و یا تغییرات آن‌ها را از یک دوره به دوره‌ی بعد مطالعه کنیم. با توجه به گسترش استفاده از نمونه‌گیری چرخشی در واحدهای ملی آمار، انجام یک بررسی جامع درباره‌ی برآورد واریانس در طرح‌های نمونه‌گیری چرخشی امری ضروری به نظر می‌رسد. نمونه‌گیری چرخشی یکی از روش‌های مورد استفاده در آمارگیری‌های مکرر است. در این مقاله ما با تأکید بر طرح‌های چرخشی یک‌سطحی متعادل دوسویه، از داده‌های طرح آمارگیری هزینه‌ی مصرف‌کننده‌ی ایالت‌های متحده برای مقایسه‌ی برآورد واریانس‌های برآورد مرکب تعمیم‌یافته و برآورد ساده‌ی میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده استفاده کرده‌ایم. نتیجه‌های به دست آمده از این مطالعه نشان‌دهنده‌ی دقت بیشتر برآورد مرکب تعمیم‌یافته‌ی میانگین نسبت به برآورد ساده‌ی میانگین است.

واژگان کلیدی: آمارگیری مکرر؛ نمونه‌گیری چرخشی؛ برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته؛ طرح متعادل دوسویه؛ برآورد واریانس.

۱- مقدمه

بسیاری از خصیصه‌های جامعه از جمله نرخ بیکاری، نرخ اشتغال و... مرتب از دوره‌ای به دوره‌ی بعد در حال تغییر هستند. برای دستیابی به روند تغییرات این خصیصه‌ها در طول زمان نیاز به آمارگیری‌هایی داریم که به‌طور منظم در طول زمان تکرار شوند. با

* نویسنده‌ی عهده‌دار مکاتبات

دریافت: ۱۳۸۹/۱۱/۱۷، پذیرش: ۱۳۹۰/۶/۱.

استفاده از داده‌هایی که در نمونه‌گیری‌های مکرر از یک جامعه در طول زمان به دست می‌آیند می‌توان به برآورد پارامترهای مورد نظر پرداخت و تغییرات آن‌ها را از دوره‌ای به دوره‌ی بعد برآورد کرد. یکی از مسائل مطرح در آمارگیری‌های مکرر، الگوی ترکیب در دوره‌های زمانی مختلف است. به‌طور کلی نمونه‌گیری‌های مکرر را به سه دسته تقسیم می‌کنند:

آ) نمونه‌گیری پانلی:

نمونه شامل همان مجموعه واحدهایی است که در دوره‌ی قبل، نمونه‌گیری شده‌اند.

ب) نمونه‌گیری مقطعی:

در این روش که ساده‌ترین نوع آمارگیری در طول زمان است، نمونه شامل مجموعه واحدهایی کاملاً متفاوت با واحدهای نمونه‌گیری شده در دوره‌ی قبل است.

ج) نمونه‌گیری چرخشی:

در این شیوه‌ی آمارگیری، نمونه شامل مجموعه‌ای از واحدهای نمونه‌گیری شده در دوره‌ی قبل و مجموعه‌ای از واحدهایی که در دوره‌ی قبل نمونه‌گیری نشده‌اند، است. واحدهای نمونه‌ای، طبق الگوی مشخص و از پیش تعیین شده‌ای در تعدادی از دوره‌ها، به نمونه وارد شده، سپس با گذشت چند دوره از نمونه خارج می‌شوند. در حقیقت نمونه‌گیری چرخشی، فرایند حذف برخی از عناصر قدیمی از نمونه و اضافه کردن عناصر جدید به آن است. این شیوه‌ی نمونه‌گیری توسط یتس [۷] و پاترسون [۶] "نمونه‌گیری روی فاصله‌های متوالی با جایگزینی جزئی عناصر" و توسط هَنسن و همکاران [۳] "نمونه‌گیری برای سری‌های زمانی" نامیده شده است. اگر رابطه‌ای بین مقدار یک واحد از جامعه در زمان t و مقدار تغییر کرده‌ی همان واحد در زمان متعاقب آن یعنی $t + \Delta t$ وجود داشته باشد، استفاده از اطلاعات قبلی این واحد، برآورد جاری پارامتر جامعه را بهبود می‌بخشد. بزرگ‌ترین مزیت استفاده از نمونه‌گیری چرخشی این است که هنگامی که مقادیرهای برآورد شده‌ی یک دوره با دوره‌ی بعد همبستگی داشته باشند برآورد تفاضل دارای واریانس کوچک‌تری است. واریانس تفاضل میانگین‌ها بین دو دوره‌ی زمانی با واحدهای نمونه‌ای متداخل را می‌توان توسط رابطه‌ی زیر نشان داد:

$$\text{var}(\bar{x}_t - \bar{x}_{t-1}) = \text{var}(\bar{x}_t) + \text{var}(\bar{x}_{t-1}) - 2\text{cov}(\bar{x}_t, \bar{x}_{t-1}).$$

\bar{x}_t و \bar{x}_{t-1} به ترتیب بیانگر میانگین واحدهای نمونه‌ای در دوره‌های زمانی آمارگیری t ام و $t-1$ ام هستند. کوواریانس در این عبارت به علت وجود تداخل میان واحدهای نمونه‌ای در دو دوره‌ی آمارگیری متوالی، مقداری غیر صفر و معمولاً مثبت است که با افزایش میزان تداخل بین دوره‌های آمارگیری، این مقدار افزایش یافته و در نتیجه واریانس تفاضل میانگین‌ها کاهش می‌یابد.

مطالعه‌های اولیه در زمینه‌ی نمونه‌گیری چرخشی به‌عنوان مسئله‌ای در گردآوری داده‌های کشاورزی در دو مقطع زمانی و با مقداری تداخل برای اولین بار توسط جسن در سال ۱۹۴۲ صورت گرفت [۴]. هَنسن و همکاران [۳] و پاترسون [۶] مطالعه‌های منسجمی را در ارتباط با برآوردگرهای بهین در نمونه‌گیری‌های متداخل انجام دادند. پرو و ارنست [۱] برآوردگری با عنوان برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته ارایه دادند و کانتول [۲] فرمولی برای واریانس برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته در حالت کلی، ارایه کرد. پارک و همکاران [۵]، طرح نمونه‌گیری چرخشی یک سطحی متعادل دو سویه را ارایه کردند سپس واریانس و اریبی این برآوردگر را برای طرح متعادل دوسویه به دست آوردند. آن‌ها همچنین ضریب‌های بهین را با استفاده از مینیم کردن واریانس و همچنین میانگین توان‌های دوم خطا برای برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته به دست آوردند.

۲- نمونه‌گیری چرخشی یک سطحی

یکی از کاربردی‌ترین طرح‌های نمونه‌گیری چرخشی، نمونه‌گیری چرخشی یک سطحی است. در این طرح تنها اطلاعات مربوط به دوره‌ی آمارگیری جاری گردآوری می‌شود. در بیش‌تر طرح‌های آمارگیری نمونه‌ای چرخشی، جامعه به تعداد مناسبی از گروه‌های چرخش تقسیم می‌شود. تعداد گروه‌های چرخش در هر دوره، برابر با تعداد دوره‌های آمارگیری است که در هر مقطع مورد بررسی قرار می‌گیرد [۵].

از نمادگذاری $r_{11} - r_{12} - r_{13} - \dots - r_{1,m-1} - r_{1m}$ ، برای نشان دادن الگوی چرخش در نمونه‌گیری چرخشی استفاده می‌شود. نماد r_{1i} نمایانگر تعداد دوره‌های آمارگیری است که یک واحد نمونه‌ای داخل نمونه و r_{2i} نمایانگر تعداد دوره‌های زمانی است که یک واحد نمونه‌ای خارج از نمونه است. فرایند ورود و خروج به تعداد m مرتبه قبل از خروج نهایی واحد نمونه‌ای از نمونه انجام می‌شود. به‌طور کلی در طرح نمونه‌گیری چرخشی، در هر دوره‌ی آمارگیری، $G = \sum_{i=1}^m r_{1i}$ گروه چرخش مورد مطالعه قرار خواهند گرفت. میزان

تداخل در مقطع‌های زمانی مختلف، بستگی به اهداف آمارگیری دارد؛ چنانچه ساختاری بهین قادر است پیشنهاد کند که یک واحد چه مدت در نمونه قرار گیرد و چه موقع از روند چرخش خارج شود.

۳- نمونه‌گیری چرخشی یک‌سطحی متعادل دوسویه

برای داشتن برآورد سطح کارا، نیاز به نمونه‌هایی است که در دوره‌های مختلف ناهمبسته باشند و برای داشتن برآوردهای تغییرات کارا نیاز به نمونه‌هایی است که در دوره‌های مختلف همبستگی بالایی داشته باشند. به این دلیل است که برای داشتن برآوردهای مطلوبی از برآوردهای مقطع و تغییرات از نمونه‌های چرخشی استفاده می‌شود. هر گروه چرخش یک زیر واحد را در نمونه‌ی مقطعی شرکت می‌دهد. بنا بر این، هر نمونه‌ی مقطعی به تعداد گروه‌های چرخش زیر واحد نمونه‌ای دارد. این گروه‌بندی به شکلی خواهد بود که زیر واحدهای درون هر گروه چرخش همبسته و زیر واحدهای گروه‌های چرخش مختلف ناهمبسته باشند. به وسیله‌ی الگوی چرخش، تعدادی از زیر واحدها در نمونه‌ی ماه بعد می‌مانند و بقیه با زیر واحدهای هم‌گروه جایگزین می‌شوند. در چنین طرح نمونه‌گیری دو نوع همبستگی ممکن است رخ دهد. اول، همبستگی مرتبه‌ی اول است و هنگامی رخ می‌دهد که یک زیر واحد نمونه‌ای در دو دوره‌ی پیاپی در نمونه حاضر باشد. دوم، همبستگی مرتبه‌ی دوم، مربوط به دو زیر واحد مختلف از یک گروه چرخش یکسان است. بهترین راه برای به کارگیری این دو نوع همبستگی متعادل‌سازی دوسویه‌ی الگوی چرخش است. مهم‌ترین برآوردی که در نمونه‌گیری چرخشی به آن پرداخته می‌شود برآورد تغییرات است. طرح متعادل دوسویه برآورد بهتری را برای تغییرات مقطعی فراهم می‌کند زیرا متعادل‌سازی دوسویه همبستگی مثبت اندازه‌های نمونه‌ای بین مقطع‌ها را افزایش داده و در نتیجه واریانس کوچک‌تری ارائه می‌دهد. برای کاهش بار پاسخ‌گویی بر دوش پاسخ‌گویان، می‌توان زیر واحدهای نمونه‌ای را با دیگر زیر واحدها جایگزین کرد. ساده‌ترین روش برای چنین جایگزینی استفاده از یک الگوی چرخش است که فقط بستگی به تعداد نوبت‌هایی داشته باشد که از یک زیر واحد نمونه‌ای آمارگیری به عمل می‌آید. از آنجایی که طرح متعادل دوسویه از این نوع الگوی چرخش پیروی می‌کند، اریبی ناشی از انتخاب بیش از معمول گروه‌های چرخش و دوره‌های مشخص را از بین می‌برد. در اینجا متعادل‌سازی دوسویه را با استفاده از طرح ۴-۸-۴ طرح جمعیت جاری آمریکا شرح

خواهیم داد. در این طرح، تمام زیرواحدهای نمونه‌ای در هشت گروه چرخش، گروه‌بندی می‌شوند. هر زیرواحد که نماینده‌ی گروه چرخش خود در نمونه است، به مدت چهار ماه در نمونه می‌ماند و به مدت هشت ماه پیاپی از نمونه خارج می‌شود، سپس به مدت چهار ماه دیگر به نمونه باز می‌گردد.

در شکل ۱ (الف)، (α, g) نشان‌دهنده‌ی زیرواحد α ام از گروه چرخش g ام است. دایره‌های دور اعداد نشان می‌دهند کدام یک از زیرواحدهای نمونه‌ای از هر گروه چرخش آمارگیری شده‌اند و اعداد درون دایره‌ها نشان‌گر تعداد نوبت‌هایی است که از این زیرواحد نمونه‌ای آمارگیری به‌عمل آمده است.

شکل ۱ (ب)، متعادل‌سازی طولی را برای تعداد نوبت‌های آمارگیری نمایش می‌دهد. هر گروه شامل هشت نوبت آمارگیری در طول هشت دوره‌ی آمارگیری است. این متعادل‌سازی طولی هنگامی امکان‌پذیر است که تمامی هشت گروه چرخش در هر دوره‌ی آمارگیری حاضر باشند. شمول تمام هشت گروه چرخش در هر دوره‌ی آمارگیری این امکان را می‌دهد که جایگزینی زیرواحدها داخل گروه‌های چرخش یکسان به‌راحتی انجام شود. به‌عنوان مثال در این شکل، زیرواحدهای نمونه‌ای $(1,1)$ و $(2,5)$ در ماه آمارگیری t ام به‌وسیله‌ی زیرواحدهای $(3,1)$ و $(1,5)$ در ماه آمارگیری $t+1$ ام جایگزین می‌شوند.

		(الف)				(ب)								
α		گروه چرخش												
g		1	2	3	4	ماه	1	2	3	4	5	6	7	8
t		8	7	6	5									
$t+1$		8	7	6	5									
$t+2$			8	7	6	5								
$t+3$				8	7	6	5							
$t+4$					8	7	6	5						
$t+5$	ماه					8	7	6	5					
$t+6$							8	7	6	5				
$t+7$								8	7	6	5			
$t+8$									8	7	6	5		
$t+9$										8	7	6	5	
$t+10$											8	7	6	5
$t+11$												8	7	6
$t+12$													8	7
$t+13$														8

شکل ۱- الگوی چرخش برای طرح ۴-۸-۴

هر دوره‌ی آمارگیری، شامل همه‌ی هشت نوبت آمارگیری است؛ یک زیرواحد برای نوبت اول، یکی برای نوبت دوم، ... و بالاخره آخری برای نوبت هشتم آمارگیری می‌شوند. بنا بر این، این نظام از نظر تعداد نوبت‌های آمارگیری در نمونه و از نظر گروه چرخش متعادل است. با استفاده از این ویژگی متعادل‌سازی دوسویه، هشت زیرواحد نمونه‌ای جدید، یکی از هر گروه چرخش، در هر ماه در نمونه شرکت داده می‌شوند [۵].

۱-۳- طرح متعادل دوسویه

طرح چرخشی $r_1 - r_2 - r_3 - \dots - r_{m-1} - r_m$ را در نظر بگیرید. در این طرح یک زیرواحد از هر گروه چرخش برای r_1 دوره‌ی اول آمارگیری در نمونه حاضر است و برای r_2 دوره‌ی پیاپی از نمونه کنار گذاشته می‌شود. در این الگوی تناوبی r_1 به مدت m مرتبه و r_2 به مدت $m-1$ مرتبه تکرار می‌شود. به‌طور کلی این الگوی چرخش را به صورت $r_1^m - r_2^{m-1} - \dots - r_m^1$ نیز نمایش می‌دهند. به‌عنوان مثال، طرح $4-8-4$ را به‌صورت $4^2 - 8^1$ نمایش می‌دهند [۵].

از آنجایی که تمام mr_1 گروه چرخش در هر دوره‌ی آمارگیری حضور دارند، جایگزینی زیرواحدها داخل هر گروه انجام می‌شود. به علاوه، رابطه‌ی زیر در طرح $r_1^m - r_2^{m-1} - \dots - r_m^1$ برقرار است:

$$r_2 = lr_1, \quad l \text{ به ازای مقادیر صحیح نامنفی}$$

فرض کنید $g_t(i)$ گروه چرخشی باشد که در ماه t ام برای نوبت i ام آمارگیری شده باشد. طبق شکل ۱ برای گروه‌های چرخش، رابطه‌ی زیر بین ماه t و $t+1$ برقرار است:

$$g_t(i) = g_{t+1}(i+1), \quad i = 1, 2, \dots, 7$$

$$g_t(8) = g_{t+1}(1)$$

در زیر یک قاعده‌ی کلی برای چرخش ارائه می‌دهیم:

به ازای مقادیر معلوم r_1, r_2, m و مقدار مناسبی از عدد صحیح، مثبت و یکتای m^* که $1 \leq m^* \leq m$ ، طرح $r_1^m - r_2^{m-1} - \dots - r_m^1$ از الگوی چرخش زیر پیروی می‌کند:

$$(۱) \quad g_t(i) = \begin{cases} g_{t+1} \left(\text{mod}_m \left[m - m^* + \frac{i}{r_1} \right] r_1 + 1 \right) & i = r_1, 2r_1, \dots, mr_1 \\ g_{t+1}(i+1) & i = 1, 2, \dots, mr_1 \quad (i = r_1, 2r_1, \dots, mr_1 \text{ به جز}) \end{cases}$$

که در آن $[\cdot] \text{mod}_m$ باقی‌مانده‌ی تقسیم $[\cdot]$ بر m است و همه‌ی $g_t(1), g_t(2), \dots$ و $g_t(mr_1)$ ها وجود دارند.

توجه کنید m زیرواحد از m گروه چرخش $(1), g_t(2), \dots, g_t(m^*r_1), \dots$ و $g_t(mr_1)$ ، به وسیله‌ی m زیرواحد دیگر که به ترتیب برای نوبت $r_1 + 1, (m - m^* + 1)r_1 + 1, \dots, 1, \dots, (m - m^* + 2)r_1 + 1$ در ماه $t+1$ ام آمارگیری می‌شوند، جایگزین خواهند شد. تعداد $m(r_1 - 1)$ گروه باقیمانده از همان زیرواحدهای نمونه‌ای حاضر در دوره‌ی t برای دوره‌ی $t+1$ استفاده می‌کنند. یعنی الگوی چرخش (۱) فقط به تعداد نوبت‌هایی که mr_1 زیرواحد در دوره‌ی معین آمارگیری شده‌اند، بستگی دارد.

تعریف ۱. تعادل از نظر تعداد نوبت‌های حضور در نمونه و در گروه چرخش طرح $r_1^m - r_1^{m-1}$ متعادل از نظر تعداد نوبت‌های حضور در نمونه و از نظر تعداد نوبت‌های حضور در گروه چرخش است هرگاه در شرط‌های زیر صدق کند:

- ۱- در هر دوره‌ی آمارگیری، از هر گروه چرخش یک زیرواحد نمونه‌ای در نمونه باشد؛ یک زیرواحد از یک گروه برای نوبت اول، یکی از دومین گروه برای نوبت دوم و به همین ترتیب یکی از mr_1 امین گروه برای نوبت mr_1 ام آمارگیری شود.
- ۲- برای هر یک از mr_1 دوره‌ی آمارگیری، هر یک از mr_1 گروه چرخش mr_1 نوبت در نمونه حاضر باشد؛ برای نوبت اول در یک دوره، نوبت دوم در دوره‌ای دیگر و به همین ترتیب [۵].

لم ۱. فرض کنید طرح $r_1^m - r_1^{m-1}$ از الگوی چرخش (۱) تبعیت می‌کند یا متعادل دوسویه باشد. در این صورت عدد صحیح مثبت و یکتای m^* وجود دارد که در رابطه‌ی زیر صدق کند:

$$\text{mod}_m [m^*(l+1) - l] = 0$$

که در آن $1 \leq m^* \leq m$ و $l = r_1/r_1$ ، [۵].

وقتی $m = 1$ است بدون توجه به مقدار l ، $\text{mod}_m [m^*(l+1) - l] = 0$ ، این بدین معنی است که تمام طرح‌های $r_1^l - 0$ به‌طور خودکار در $\text{mod}_m [m^*(l+1) - l] = 0$ با $m^* = 1$ صدق می‌کنند.

با توجه به $l = 1$ ، برخی از طرح‌های $r_1^m - r_1^{m-1}$ ، از الگوی چرخش (۱) برخوردار نیستند و ویژگی طرح‌های متعادل دوسویه را ندارند. به‌عنوان مثال، طرح آمارگیری نیروی کار مرکز آمار ایران با الگوی چرخش $2^2 - 2^1$ و طرح $3^2 - 9^1$ متعلق به این کلاس از طرح‌های متعادل دوسویه نیستند. زیرا در این طرح‌ها عدد مثبت، صحیح و یکتای m^* وجود ندارد که در رابطه‌ی $\text{mod}_m [m^*(l+1) - l] = 0$ صدق کند؛ $1 \leq m^* \leq m$.

۲-۳- برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته (GCE)

فرض کنید $\mathbf{x}_t = (x_{t,1}, x_{t,2}, \dots, x_{t,mr_1})'$ برداری از متغیرها برای نمونه‌ی ماه t ام باشد که در آن اندازه‌ی نمونه‌ای مشخصی یک زیرواحد که برای نوبت i ام در ماه t ام آمارگیری شده است. برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته ([۱] و [۲]) به‌صورت زیر است:

$$(2) \quad y_t = \sum_{i=1}^{mr_1} a_i x_{t,i} - \omega \sum_{i=1}^{mr_1} b_i x_{t-1,i} + \omega y_{t-1} \\ = \mathbf{a}' \mathbf{x}_t - \omega \mathbf{b}' \mathbf{x}_{t-1} + \omega y_{t-1}$$

که در آن: y_{t-1} ، برآورد مرکب تعمیم‌یافته‌ی پارامتر مورد نظر در دوره‌ی آمارگیری $t-1$ ام؛ $\mathbf{a}' = (a_1, a_2, \dots, a_{mr_1})$ و $\mathbf{b}' = (b_1, b_2, \dots, b_{mr_1})$ بردارهای ضریب‌ها هستند؛ ω عددی است در بازه‌ی $0 \leq \omega < 1$ و بردارهای \mathbf{a}' و \mathbf{b}' محدود به قیدهای $\mathbf{a}'\mathbf{1} = \mathbf{b}'\mathbf{1} = 1$ هستند که در آن $\mathbf{1}$ برداری از یک‌ها است. اگر در رابطه‌ی (۲)، $\omega = 0$ قرار داده شود برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته به برآوردگر ساده تبدیل می‌شود.

۳-۳- واریانس برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته

برای به دست آوردن واریانس برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته نیاز به تعریف ساختار کوواریانس زیر داریم. کوواریانس $x_{t,i}$ و $x_{t',i'}$ برای ماه $t, t' = 0, 1, \dots$ و زمان

آمارگیری $mr_1, i, i' = 1, 2, \dots$ را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$(3) \quad \text{cov}(x_{t,i}, x_{t',i'}) = \begin{cases} \sigma_i^2 & i = i', t = t' \\ \rho_{\sqrt{|t-t'|}} \sigma_i \sigma_{i'} & t \neq t', \alpha(i) = \alpha(i') \\ & \text{و } g(i) = g(i') \\ \rho_{\sqrt{|t-t'|}} \sigma_i \sigma_{i'} & t \neq t', \alpha(i) \neq \alpha(i') \\ & \text{و } g(i) = g(i') \\ 0 & \text{در غیر این صورت} \end{cases}$$

که در آن σ_i^2 ، واریانس $x_{t,i}$ ها یعنی واحدهای نمونه‌ای است که در مقطع t برای نوبت i ام آمارگیری می‌شوند. نماد $\rho_{\sqrt{|t-t'|}}$ ضریب همبستگی مرتبه‌ی اول مربوط به اندازه‌ی یک واحد نمونه‌ای در دو مقطع t و اندازه‌ی همان واحد نمونه‌ای در مقطع t' است. نماد $\rho_{\sqrt{|t-t'|}}$ ضریب همبستگی مرتبه‌ی دوم مربوط به دو واحد نمونه‌ای متفاوت از گروه چرخش یکسان است که در مقطع‌های t و t' آمارگیری شده یا خواهند شد.

ما دو نوع برآوردگر مرکب سطح مقطعی y_t و تفاضل دو سطح مقطعی $y_t - y_{t-t_0}$ برای $t_0 \geq 1$ در نظر می‌گیریم. برای به دست آوردن واریانس این برآوردگرها نیاز به یافتن $\text{cov}(\mathbf{x}_t, \mathbf{x}_{t+t'})$ تحت ساختار کوواریانسی (۳) داریم.

برای ساده‌نویسی فرمول واریانس برآوردگرها، ماتریس‌های زیر را تعریف می‌کنیم: اولین ماتریس، ماتریس \mathbf{L}_s ، $(mr_1 + (m-1)r_1) \times (mr_1 + (m-1)r_1)$ است به طوری که:

$$(\mathbf{L}_s)_{i,j} = \begin{cases} 1 & j = i + 1 \\ 0 & \text{در غیر این صورت} \end{cases}$$

ماتریس \mathbf{L}_s یک ماتریس انتقال پیش‌رو است با ویژگی $\mathbf{L}_s^{t'} = \mathbf{L}_s^{t'-1} \cdot \mathbf{L}_s$ که $t' \geq 1$ و $\mathbf{L}_s = \mathbf{I}$.

ماتریس دوم، ماتریس \mathbf{L} ، $mr_1 \times mr_1$ است به طوری که:

$$(L)_{i,j} = \begin{cases} 1 & j = \text{mod}_m \left(m - m^* + \frac{i}{r_1} \right) r_1 + 1, \quad i = r_1, 2r_1, \dots, mr_1 \\ & \text{یا } j = i + 1, \quad i \neq r_1, 2r_1, \dots, mr_1 \\ 0 & \text{در غیر این صورت} \end{cases}$$

ماتریس جایگشت L بیان دیگری از الگوی چرخش (۱) با ویژگی $L' = L'^{-1} \cdot L$ است که در آن: $L^0 = I$ و $t' \geq 1$. ماتریس سوم ماتریس L'_1 ، L'_1 است و از حذف سطر و ستون i ام ماتریس L'_s به دست می‌آید که در آن: $k = 1, 2, \dots, m-1$ و $i = kr_1 + (k-1)r_1 + 1, kr_1 + (k-1)r_1 + 2, \dots, k(r_1 + r_1)$ با استفاده از دو ماتریس L'_1 و L'_r مقدار کوواریانس به صورت زیر به دست می‌آید:

لم ۲. فرض کنید طرح $r_1^m - r_2^{m-1}$ متعادل دوسویه باشد. تحت ساختار کوواریانسی (۳) داریم:

$$\text{cov}(\mathbf{x}_t, \mathbf{x}_{t+t'}) = \rho_{r_1} \mathbf{V} L'_1 \mathbf{V} + \rho_{r_2} \mathbf{V} L'_r \mathbf{V}$$

که در آن $t_0 \geq 0$ ، $L'_r = L' - L'_1$ و $\mathbf{V} = \text{diag}(\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_{mr_1})$ ، $L'_1 = I$ و $L'_r = 0$ ، $L'_1 = 0$ ، $L'_r = 0$.

دو ماتریس L'_1 و L'_r به طور کامل وضعیت دو اندازه‌گیری \mathbf{x}_t و $\mathbf{x}_{t+t'}$ را تعیین می‌کنند. به طوری که x_{t+i} و $x_{t+t'+j}$ از یک زیر واحد یکسان هستند اگر $(L'_1)_{i,j} = 1$ و $(L'_r)_{i,j} = 0$ و از دو زیر واحد متفاوت اما گروه چرخش یکسانند اگر $(L'_1)_{i,j} = 0$ و $(L'_r)_{i,j} = 1$.

چون می‌توان برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته را به صورت زیر نیز نوشت:

$$y_t = \mathbf{a}' \mathbf{x}_t - \omega \mathbf{b}' \mathbf{x}_{t-1} + \omega y_{t-1} = \mathbf{a}' \mathbf{x}_t + (\mathbf{a}' - \omega \mathbf{b}') \sum_{i=1}^{\infty} \omega^i \mathbf{x}_{t-i}$$

پس واریانس آن به شکل سری بینهایت در می‌آید. برای رفع این مشکل، ماتریس زیر را تعریف می‌کنیم

$$\mathbf{Q}_{t_0, k} = \sum_{j=0}^{T-t_0+k} \omega^{j+k} \rho_{\lambda, t_0+j-k} \mathbf{L}_{\lambda}^{t_0+j-k} + \sum_{j=0}^{\infty} \omega^{j+k} \rho_{\gamma, t_0+j-k} \mathbf{L}_{\gamma}^{t_0+j-k}$$

که در آن $t_0 \geq k$ ، $T \equiv m r_{\lambda} + (m-1)r_{\gamma} - 1$ و قسمت اول سمت راست تساوی برابر صفر است هرگاه $T - t_0 + k < 0$. با استفاده از لم ۲ و نمادگذاری‌های بالا، قضیه‌ی زیر را داریم.

قضیه‌ی ۱. تحت فرض مشابه لم ۲ واریانس‌های y_t و y_{t-t_0} به صورت زیر هستند
[۵]:

$$\begin{aligned} (1 - \omega^t) \text{var}(y_t) &= \mathbf{a}' \mathbf{V} (\mathbf{I} + \omega \mathbf{Q}_{\lambda, 0}) \mathbf{V} \mathbf{a} \\ &+ \omega^t \mathbf{b}' \mathbf{V} (\mathbf{I} + \omega \mathbf{Q}_{\lambda, 0}) \mathbf{V} \mathbf{b} - \omega \mathbf{b}' \mathbf{V} (\mathbf{Q}_{\lambda, 0} + \mathbf{Q}'_{\lambda, 1}) \mathbf{V} \mathbf{a} \end{aligned}$$

و

$$\begin{aligned} \frac{1}{\omega^t} \text{var}(y_t - y_{t-t_0}) &= (1 - \omega^{t-t_0}) \text{var}(y_t) \\ &+ \sum_{k=0}^{t-t_0-1} (\mathbf{a}' \mathbf{V} \mathbf{Q}_{\lambda, k} \mathbf{V} \mathbf{a} + \omega^k \mathbf{b}' \mathbf{V} \mathbf{Q}_{\lambda, k} \mathbf{V} \mathbf{b} \\ &- \mathbf{b}' \mathbf{V} (\mathbf{Q}'_{\lambda, k+t} + \omega^k \mathbf{Q}_{\lambda, k-1}) \mathbf{V} \mathbf{a}). \end{aligned}$$

برای $\rho_{\gamma} = 0$ ، کانتول به فرمول واریانس برای طرح‌های چرخشی یک‌سطحی دست یافت [۲]. او فقط متعادل‌سازی مقطعی را با طرح‌های چرخشی کلی‌تری مورد بررسی قرار داد. قضیه‌ی ۲ حالت خاصی از رابطه‌ی واریانسی است که در سال ۱۹۹۰ توسط کانتول ارائه شد.

۴-۳- ضریب‌های بهین برای برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته

اکنون دو مجموعه از ضریب‌های بهین را ارائه می‌دهیم. یک مجموعه به‌وسیله‌ی مینیم کردن واریانس برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته و دیگری به‌وسیله‌ی مینیم کردن میانگین توان دوم خطا.

تا اینجا دو نوع براوردگر مرکب تعمیم‌یافته معرفی کردیم: y_t و $y_t - y_{t-t_0}$. با در نظر گرفتن مقادیر خاصی از t_0 و β ، فرض می‌کنیم n تا از این براوردگرهای مرکب داشته باشیم که آن‌ها را با z_{ht} ، $h = 1, 2, \dots, n$ ، نشان می‌دهیم. توجه کنید که $z_{h't}$ و z_{ht} ممکن است دو نوع براوردگر تعمیم‌یافته‌ی یکسان از دو مشخصه‌ی مختلف باشند. به‌عنوان مثال، نماد y_t برای افراد شاغل با نماد y_t برای افراد بیکار یکسان است. با استفاده از مینیم کردن دو تابع هدف زیر ضریب‌های بهین را برای براوردگر مرکب به دست می‌آوریم:

$$O_1 = \sum_{h=1}^n \delta_h \text{var}(z_{ht}) - \lambda_{1,1} (\mathbf{1}' \mathbf{a}_1 - 1) - \lambda_{1,1} (\mathbf{1}' \mathbf{b}_1 - 1)$$

$$O_2 = \sum_{h=1}^n \delta_h \text{MSE}(z_{ht}) - \lambda_{2,2} (\mathbf{1}' \mathbf{a}_2 - 1) - \lambda_{2,2} (\mathbf{1}' \mathbf{b}_2 - 1)$$

که در آن λ ها ضریب‌های لاگرانژ و δ ها اهمیت نسبی هر یک از براوردگرها هستند. برای مثال اگر هر کدام از این n براوردگر مرکب تعمیم‌یافته اهمیت یکسانی داشته باشند $\delta_h = 1/n$ ، به ازای همه‌ی δ_h ها. با استفاده از قضیه‌ی ۱ و تعریف مناسبی از ماتریس‌های $\mathbf{P}_{1,h}$ ، $\mathbf{P}_{2,h}$ و $\mathbf{P}_{3,h}$ می‌توان واریانس را به‌صورت زیر نوشت ([۵]):

$$\text{var}(z_{ht}) = \mathbf{a}' \mathbf{P}_{1,h} \mathbf{a}_1 + \mathbf{b}' \mathbf{P}_{2,h} \mathbf{a}_1 + \mathbf{b}' \mathbf{P}_{3,h} \mathbf{b}_1$$

که در آن $\mathbf{P}_{2,h} = \omega^2 \mathbf{P}_{1,h}$. به‌عنوان مثال وقتی $y_t = z_{ht}$ ، ماتریس‌های بالا به‌صورت زیر به دست می‌آیند:

$$\mathbf{P}_{1,h} = \frac{1}{(1-\omega^2)} \mathbf{V}(\mathbf{I} + \omega \mathbf{Q}_{1,0}) \mathbf{V}$$

$$\mathbf{P}_{2,h} = \frac{-2\omega}{(1-\omega^2)} \mathbf{V}(\mathbf{Q}_{1,0} + \mathbf{Q}'_{1,1}) \mathbf{V}$$

که در آن $\mathbf{Q}'_{1,1}$ ترانزاده‌ی ماتریس $\mathbf{Q}_{1,1}$ است. به‌طور مشابه، با تعریف مناسبی از ماتریس‌های $\mathbf{C}_{1,h}$ ، $\mathbf{C}_{2,h}$ و $\mathbf{C}_{3,h}$ ، توان دوم آریبی را می‌توان به‌صورت زیر نوشت:

$$\text{bias}^T(z_{ht}) = \mathbf{a}'_v \mathbf{C}_{\nu,h} \mathbf{a}_v + \mathbf{b}'_v \mathbf{C}_{\nu,h} \mathbf{a}_v + \mathbf{b}'_v \mathbf{C}_{\nu,h} \mathbf{b}_v$$

اکنون ماتریس‌های زیر را تعریف می‌کنیم:

$$\mathbf{G}_1^{-1} = \sum_{h=1}^n \delta_h (\mathbf{P}_{\nu,h} + \mathbf{P}'_{\nu,h})$$

$$\mathbf{G}_{\nu 1}^{-1} = \sum_{h=1}^n \delta_h (\mathbf{P}_{\nu,h} + \mathbf{P}'_{\nu,h} + \mathbf{C}_{\nu,h} + \mathbf{C}'_{\nu,h})$$

$$\mathbf{G}_{\nu \nu}^{-1} = \sum_{h=1}^n \delta_h (\mathbf{P}_{\nu,h} + \mathbf{P}'_{\nu,h} + \mathbf{C}_{\nu,h} + \mathbf{C}'_{\nu,h}).$$

فرض کنید $\mathbf{A}_{\nu j} = \mathbf{G}_{\nu j} ((\mathbf{1}' \mathbf{G}_{\nu j} \mathbf{1})^{-1} \mathbf{J} \mathbf{G}_{\nu j} - \mathbf{I})$ ، $\mathbf{A}_1 = \mathbf{G}_1 ((\mathbf{1}' \mathbf{G}_1 \mathbf{1})^{-1} \mathbf{J} \mathbf{G}_1 - \mathbf{I})$ که در آن \mathbf{I} ماتریس همانی است و $j = 1, 2$. همچنین فرض کنید $\mathbf{B}_1 = (\mathbf{1}' \mathbf{G}_1 \mathbf{1})^{-1} \mathbf{G}_1 \mathbf{1}$ و $\mathbf{B}_{\nu j} = (\mathbf{1}' \mathbf{G}_{\nu j} \mathbf{1})^{-1} \mathbf{G}_{\nu j} \mathbf{1}$ ، $j = 1, 2$. ([۵])

اکنون با استفاده از بهینه‌سازی دو تابع هدف O_1 و O_2 به ضریب‌های بهین دست خواهیم یافت. این ضریب‌ها را ضریب‌های بینابینی می‌نامند. لم زیر نحوه‌ی برآورد این ضریب‌ها را نشان می‌دهد.

لم ۳. برای مقدارهای معلوم وزن‌های δ_h ، $h = 1, 2, \dots, n$ ، ضریب‌های بینابینی \mathbf{a}_1 و \mathbf{b}_1 با استفاده از مینیمم‌سازی واریانس موزون، یعنی $\sum_{h=1}^n \delta_k \text{var}(z_{ht})$ ، و ضریب‌های بینابینی \mathbf{a}_2 و \mathbf{b}_2 با استفاده از مینیمم‌سازی میانگین توان دوم خطای موزون، یعنی $\sum_{h=1}^n \delta_k \text{MSE}(z_{ht})$ ، به صورت زیر هستند [۵]:

$$\hat{\mathbf{a}}_1 = [\mathbf{I} - \frac{1}{\omega^2} \mathbf{A}_1 \mathbf{F}'_1 \mathbf{A}_1 \mathbf{F}_1]^{-1} [\mathbf{I} + \mathbf{A}_1 \mathbf{F}'_1] \mathbf{B}_1$$

$$\hat{\mathbf{b}}_1 = \frac{1}{\omega^2} \mathbf{A}_1 \mathbf{F}'_1 \hat{\mathbf{a}}_1 + \mathbf{B}_1$$

(۴)

و

$$\hat{\mathbf{a}}_2 = [\mathbf{I} - \mathbf{A}_{\nu 1} \mathbf{F}'_{\nu 1} \mathbf{A}_{\nu 2} \mathbf{F}_{\nu 2}]^{-1} [\mathbf{B}_{\nu 1} + \mathbf{A}_{\nu 1} \mathbf{F}_{\nu 1} \mathbf{B}_{\nu 2}]$$

$$\hat{\mathbf{b}}_{\gamma} = \mathbf{A}_{\gamma\gamma} F'_{\gamma\gamma} \hat{\mathbf{a}}_{\gamma} + \mathbf{B}_{\gamma\gamma}$$

که در آن $F_{\gamma} = \sum_{h=1}^n \delta_h \mathbf{P}_{\gamma,h}$ و $F_{\gamma} = \sum_{h=1}^n \delta_h (\mathbf{P}_{\gamma,h} + \mathbf{C}_{\gamma,h})$ ، و F'_{γ} و F'_{γ} ترانهادهای ماتریس‌های F_{γ} و F_{γ} هستند.

۴- یک مطالعه‌ی موردی

دفتر آمار کار ایالت‌های متحده (BLS)^۲، از داده‌های مربوط به هزینه‌های خانواری برای ساختن وزن‌ها برای شاخص قیمت مصرف‌کننده استفاده می‌کند. طرح آمارگیری هزینه‌ی مصرف‌کننده جریانی از داده‌های مربوط به عادت‌های خرید مصرف‌کننده‌های آمریکایی را ارائه می‌دهد. این داده‌ها به‌طور گسترده‌ای در پژوهش‌ها و تحلیل‌های اقتصادی به کار برده می‌شوند. در این بخش از داده‌های طرح آمارگیری هزینه‌ی مصرف‌کننده‌ی ایالت‌های متحده (۱۹۸۵ - ۱۹۸۹) برای برآورد واریانس استفاده می‌کنیم. این آمارگیری به‌صورت چرخشی انجام می‌شود و از یک الگوی چرخش برای ورود و خروج واحدهای نمونه‌ای استفاده می‌کند. الگوی چرخش این آمارگیری ۵-۰ است که بر اساس آن هر واحد نمونه‌ای پنج فصل متوالی در نمونه حضور دارد و سپس به‌طور کامل از نمونه خارج می‌شود. بیست درصد از نمونه‌ی هر فصل شامل خانوارهای جدیدی هستند که برای اولین بار به نمونه وارد می‌شوند. این واحدهای نمونه‌ای جایگزین واحدهایی می‌شوند که پنجمین آمارگیری آن‌ها تکمیل شده و باید از نمونه خارج شوند.

نخستین آمارگیری از هر واحد مصرف‌کننده اطلاعات جمعیتی و مشخصه‌های خانوادگی را روی یک کارت کنترل‌ی گردآوری می‌کند. این اطلاعات شامل سن، جنس، نژاد، وضعیت تأهل و تحصیلات است. این اطلاعات در هر مقطع آمارگیری به‌روز می‌شوند. در این آمارگیری اطلاعات مربوط به هزینه و درآمد گردآوری نمی‌شوند، از این رو در برآورد میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده و میانگین درآمد قبل و بعد از پرداخت مالیات و همچنین برآورد واریانس این برآوردها از اطلاعات آمارگیری اول استفاده نمی‌شود. آمارگیری‌های دوم تا پنجم دارای یک پرسشنامه‌ی یک‌دست و یکسان برای گردآوری اطلاعات مربوط به هزینه‌ی سه ماه گذشته است. اطلاعات درآمدی دوازده ماه گذشته‌ی مربوط به هر واحد از قبیل دست‌مزد، حقوق، درآمد تجاری، درآمد حاصل از فعالیت‌های کشاورزی، درآمد حاصل از تأمین اجتماعی، غرامت بیکاری، بیمه‌ی کارگری،

حقوق بازنشستگی، سود و سود سهام، درآمدهای مربوط به کمک‌های دولت به نیازمندان و معلولین، درآمدهای حاصل از اتاق‌های اجاره‌ای و دیگر درآمدها، فقط در نوبت‌های دوم و پنجم آمارگیری انجام می‌شود. این اطلاعات از آمارگیری نوبت دوم به آمارگیری نوبت‌های سوم و چهارم منتقل می‌شوند. در نوبت پنجم آمارگیری این اطلاعات به‌روز می‌شوند. در این طرح، به‌دلیل این که با چهار مقطع آمارگیری سر و کار داریم، الگوی چرخش ۵-۰ همانند الگوی ۴-۰ عمل می‌کند. در هر مقطع آمارگیری، چهار گروه چرخش مورد مطالعه قرار می‌گیرند که یکی از این گروه‌های چرخش برای نوبت دوم، یکی برای نوبت سوم، دیگری برای نوبت چهارم و بالاخره آخری برای نوبت پنجم آمارگیری می‌شوند. پس این طرح یک طرح نمونه‌گیری چرخشی متعادل دوسویه است.

۴-۱- برآورد مرکب تعمیم‌یافته برای میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده

همان‌طور که گفتیم در این مطالعه چون از اطلاعات نوبت‌های آمارگیری دوم تا پنجم استفاده می‌کنیم، الگوی چرخش آن شبیه الگوی چرخش ۴-۰ عمل می‌کند. ابتدا ماتریس \mathbf{L} را به‌صورت زیر تعریف می‌کنیم: درایه (i, j) آن برابر یک است هرگاه $j = i + 1$ و سایر درایه‌های آن برابر صفر است. ماتریس \mathbf{L} بیان دیگری از الگوی چرخش (۱) است. در نتیجه ماتریس \mathbf{L} به‌صورت زیر به دست می‌آید:

$$\mathbf{L} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \quad \mathbf{L}^2 = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{L}^3 = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \quad \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \mathbf{L}^4 = \mathbf{L}^5 = \dots$$

جدول ۱- ضریب‌های بینابینی برای برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته

a_f	a_r	a_p	a_1	
۰/۲۳۳۸۵۳۴	۰/۲۵۵۹۲۷۱	۰/۲۸۵۶۳۰۱	۰/۲۲۴۵۸۹۴	$\rho = ۰/۵$
۰/۲۲۱۰۲۶	۰/۲۷۱۳۲۳۴	۰/۲۹۸۷۸۴۱	۰/۲۰۸۸۶۶۵	$\rho = ۰/۶$
b_f	b_r	b_p	b_1	
۰/۳۶۸۵۰۱۵	۰/۳۶۷۰۴۴۳	۰/۲۶۰۰۳۱۱	۰/۰۰۴۴۲۳۱	$\rho = ۰/۵$
۰/۳۷۳۵۵۴۱	۰/۳۷۵۹۸۹۷	۰/۲۵۰۴۵۶۲	۰/۰۰۰۰۰۰۰	$\rho = ۰/۶$

با توجه به بازگشتی بودن برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته، این برآوردگر از اطلاعات دوره‌های قبل آمارگیری استفاده می‌کند. در نتیجه زمانی کاراست که اندازه‌گیری‌های مکرر روی یک واحد نمونه‌ای دارای همبستگی باشند. این برآوردگر میانگین موزونی است با ضریب‌های نامعلوم ω ، a و b . در عمل باید این ضریب‌ها را برآورد کرد.

برای برآورد کردن این ضریب‌ها با استفاده از رابطه‌ی (۴)، و با استفاده از داده‌ها ابتدا $\sigma_{\bar{x}_f}$ ، $\sigma_{\bar{x}_r}$ ، $\sigma_{\bar{x}_p}$ و $\sigma_{\bar{x}_1}$ را به صورت ۱۴۱، ۱۳۵، ۱۳۲ و ۱۳۲ دلار برآورد کردیم که در آن \bar{x}_i میانگین هزینه‌ی واحدهای مصرف‌کننده‌ای است که برای نوبت i آمارگیری شده‌اند ($i = ۲, ۳, ۴, ۵$). همچنین با استفاده از داده‌ها، $\rho_{۱,۲}$ ، $\rho_{۱,۳}$ و $\rho_{۱,۴}$ به ترتیب به صورت ۰/۵۸، ۰/۵۲ و ۰/۶۲ برآورد شدند. این آمارها نشان‌دهنده‌ی تغییراتی اندک در طول دوره‌ی آمارگیری هستند. بنا بر این، ما مقدار ρ را در این کاربرد ۰/۵ و ۰/۶ فرض می‌کنیم. از طرفی با توجه به این که هدف مینیمم کردن واریانس برآوردگر تعمیم‌یافته است، با اجزای متعدد برنامه به وسیله‌ی SAS/IML، بهترین مقدار برای ω را ۰/۵ به ازای $\rho = ۰/۵$ و ۰/۶ به ازای $\rho = ۰/۶$ به دست آوردیم. با توجه به برآوردهای به دست آمده، ضریب‌های بینابینی به صورت جدول ۱ به دست آمدند.

با در نظر گرفتن جدول ۳ (پیوست) فرض کنید $(\bar{x}_{t,۲}, \bar{x}_{t,۳}, \bar{x}_{t,۴}, \bar{x}_{t,۵}) = \bar{x}_t$ برداری از میانگین‌های نوبت‌های مختلف آمارگیری در مقطع t باشد که در آن $\bar{x}_{t,i}$ میانگین هزینه برای واحدهای مصرف‌کننده‌ای است که در مقطع t برای نوبت i آمارگیری شده‌اند. در نتیجه با استفاده از این ضریب‌های بینابینی، برآورد مرکب

تعمیم‌یافته‌ی میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده برای فصل اول سال ۱۹۸۹ با استفاده از $\rho = 0/5$ و $\omega = 0/5$ به صورت زیر به دست آمد:

$$\begin{aligned}\hat{y}_t &= \hat{\mathbf{a}}' \mathbf{x}_t - \omega \hat{\mathbf{b}}' \mathbf{x}_{t-1} + \omega \hat{y}_{t-1} \\ &= \hat{\mathbf{a}}' \mathbf{x}_t + (\hat{\mathbf{a}}' - \hat{\mathbf{b}}') \sum_{i=1}^{\infty} \omega^i \mathbf{x}_{t-i} = 6550/83\end{aligned}$$

و با استفاده از $\rho = 0/6$ و $\omega = 0/6$ به صورت زیر حاصل شد:

$$\begin{aligned}\hat{y}_t &= \hat{\mathbf{a}}' \mathbf{x}_t - \omega \hat{\mathbf{b}}' \mathbf{x}_{t-1} + \omega \hat{y}_{t-1} \\ &= \hat{\mathbf{a}}' \mathbf{x}_t + (\hat{\mathbf{a}}' - \hat{\mathbf{b}}') \sum_{i=1}^{\infty} \omega^i \mathbf{x}_{t-i} = 6532/5.\end{aligned}$$

برآورد مرکب تعمیم‌یافته برای تغییرات فصلی میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده یعنی $\mu_t - \mu_{t-1}$ به صورت زیر به دست آمد:

$$\widehat{\mu_t - \mu_{t-1}} = \hat{y}_t - \hat{y}_{t-1} = 347/44.$$

۲-۴- برآورد واریانس برآورد مرکب تعمیم‌یافته

برآورد واریانس برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته‌ی میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده و برآورد واریانس برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته برای برآورد تغییرات فصلی هزینه‌ی مصرف‌کننده با استفاده از $\rho = 0/5$ و $\omega = 0/5$ به صورت زیر محاسبه شدند:

$$\begin{aligned}\widehat{\text{var}}(y_t) &= \{\mathbf{a}' \mathbf{V} (\mathbf{I} + 2\omega \mathbf{Q}_{1,0}) \mathbf{V} \mathbf{a} + \omega \mathbf{b}' \mathbf{V} (\mathbf{I} + 2\mathbf{Q}_{1,0}) \mathbf{V} \mathbf{b} \\ &\quad - 2\omega \mathbf{b}' \mathbf{V} (\mathbf{Q}_{1,0} + \mathbf{Q}'_{1,1}) \mathbf{V} \mathbf{a}\} / (1 - \omega^2) = 5729/11\end{aligned}$$

و

$$\begin{aligned}\widehat{\text{var}}(y_t - y_{t-1}) &= 2\{ (1 - \omega) \widehat{\text{var}}(y_t) \\ &\quad + \sum_{k=0}^{t-1} (\mathbf{a}' \mathbf{V} \mathbf{Q}_{t,0,k} \mathbf{V} \mathbf{a} + \omega \mathbf{b}' \mathbf{V} \mathbf{Q}_{t,0,k} \mathbf{V} \mathbf{b} \\ &\quad - \mathbf{b}' \mathbf{V} \mathbf{Q}'_{1,1} \mathbf{V} \mathbf{a})\} = 4446/41\end{aligned}$$

و با استفاده از $\rho = 0/6$ و $\omega = 0/6$ به صورت زیر به دست آمدند:

$$\widehat{\text{var}}(y_t) = \{ \mathbf{a}' \mathbf{V} (\mathbf{I} + \omega \mathbf{Q}_{1,0}) \mathbf{V} \mathbf{a} + \omega' \mathbf{b}' \mathbf{V} (\mathbf{I} + \omega \mathbf{Q}_{1,0}) \mathbf{V} \mathbf{b} - 2\omega \mathbf{b}' \mathbf{V} (\mathbf{Q}_{1,0} + \mathbf{Q}'_{1,1}) \mathbf{V} \mathbf{a} \} / (1 - \omega^2) = 6692/34$$

و

$$\begin{aligned} \widehat{\text{var}}(y_t - y_{t-1}) &= 2\{ (1 - \omega) \widehat{\text{var}}(y_t) \\ &+ \sum_{k=0}^{t-1} (\mathbf{a}' \mathbf{V} \mathbf{Q}_{t_0,k} \mathbf{V} \mathbf{a} + \omega' \mathbf{b}' \mathbf{V} \mathbf{Q}_{t_0,k} \mathbf{V} \mathbf{b} \\ &- \mathbf{b}' \mathbf{V} \mathbf{Q}'_{1,1} \mathbf{V} \mathbf{a}) \} = 3371/08 \end{aligned}$$

برآورد ساده‌ی میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده برای فصل اول سال ۱۹۸۹ به صورت زیر محاسبه شد:

$$\bar{x}_t = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i = 6523/85$$

واریانس آن نیز از رابطه‌ی زیر برآورد می‌شود:

$$s^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2 = 31754314/01$$

$$\widehat{\text{var}}(\bar{x}_t) = \frac{s^2}{n} = 6162/3$$

همچنین برآورد تغییرات فصلی به صورت زیر است:

$$\widehat{\mu}_t - \widehat{\mu}_{t-1} = \bar{x}_t - \bar{x}_{t-1} = 246/96$$

برآورد واریانس برآورد تغییرات فصلی با $\omega = 0/5$ عبارت است از:

$$\widehat{\text{var}}(\bar{x}_t - \bar{x}_{t-1}) = \widehat{\text{var}}(\bar{x}_t) + \widehat{\text{var}}(\bar{x}_{t-1}) - 2\widehat{\text{cov}}(\bar{x}_t, \bar{x}_{t-1}) = 5966/93$$

جدول ۲- برآورد واریانس‌های برآورد ساده و برآورد مرکب تعمیم‌یافته

تغییرات فصلی هزینه‌ی مصرف‌کننده	میانگین فصلی هزینه‌ی مصرف‌کننده	برآورد واریانس	
۴۴۴۶/۴۱	۶۶۹۲/۳	$\rho = 0/5$ و $\omega = 0/5$	با استفاده از برآورد تعمیم‌یافته‌ی مرکب
۳۳۷۱/۰۸	۵۷۲۹/۱۱	$\rho = 0/6$ و $\omega = 0/6$	
۵۹۶۶/۹۳	۶۱۶۲/۳	$\rho = 0/5$	با استفاده از برآورد ساده‌ی میانگین
۴۷۷۴/۸۷	۶۱۶۲/۳	$\rho = 0/6$	

و با استفاده از $\omega = 0/6$

$$\widehat{\text{var}}(\bar{x}_t - \bar{x}_{t-1}) = \widehat{\text{var}}(\bar{x}_t) + \widehat{\text{var}}(\bar{x}_{t-1}) - 2\widehat{\text{cov}}(\bar{x}_t, \bar{x}_{t-1}) = 4774/87$$

خلاصه‌ی مقایسه‌ی دو روش برآورد ساده و برآورد مرکب تعمیم‌یافته‌ی میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده در جدول ۲ آمده است.

۵- بحث و نتیجه‌گیری

در بخش‌های قبل برای میانگین فصلی هزینه‌ی مصرف‌کننده، دو برآورد ساده و برآورد مرکب تعمیم‌یافته و همچنین برآورد واریانس این برآوردها را ارائه دادیم. در این مطالعه‌ی موردی، با توجه به جدول ۲، که از داده‌های این طرح به دست آمده است، با استفاده از $\rho = 0/5$ ، برآورد ساده‌ی میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده دارای واریانس کوچک‌تری نسبت به برآورد مرکب تعمیم‌یافته‌ی میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده است و با استفاده از $\rho = 0/6$ ، برآورد مرکب تعمیم‌یافته‌ی میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده دارای واریانس کوچک‌تری نسبت به برآورد ساده‌ی میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده است. این در حالی است که هم با استفاده از $\rho = 0/5$ و هم با استفاده از $\rho = 0/6$ ، برآورد تغییرات فصلی هزینه‌ی مصرف‌کننده با استفاده از برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته دارای واریانس کوچک‌تری نسبت به برآورد ساده‌ی تغییرات فصلی میانگین هزینه‌ی مصرف‌کننده است و در نتیجه

دقت آن نیز بالاتر است. این موضوع به این دلیل است که برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته از اطلاعات دوره‌های گذشته‌ی آمارگیری در محاسبات استفاده می‌کند و به دلیل وجود همبستگی نسبتاً بالا انتظار داریم که با استفاده از این روش به برآورد واریانس کوچک‌تری دست پیدا کنیم. این نتیجه‌گیری برای داده‌های این آمارگیری است. اگرچه برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته از برآوردگر ساده بهتر عمل می‌کند ولی نمی‌توان با این مثال حکم قطعی به برتری برآوردگر مرکب تعمیم‌یافته داد.

توضیحات

1. Generalized Composite Estimator
2. U. S. Bureau of Labor Statistics

مرجع‌ها

- [1] Breau, P. and Ernst, L. (1983). Alternative estimators to the current composite estimators. In Proceedings of the Survey Research Methods Section, *American Statistical Association*. 397-402.
- [2] Cantwell, P.J. (1990). Variance formulae for composite estimators in rotation designs. *Survey Methodology*, **16**, 153-163.
- [3] Hansen, M.H.; Hurwitz, W.N. and Madow, W.G. (1953). *Sample Survey Methods and Theory*, (2 vols.). John Wiley and Sons, New York
- [4] Jessen, R.J. (1942). Statistical investigation of a sample survey for obtaining farm facts. Iowa State College of Agriculture and Mechanic Arts Research Bulletin, **304**, 54-59.
- [5] Park, Y.S.; Kim, K.W. and Choi, J.W. (2001). One-level rotation design balanced on time in monthly sample and in rotation group. *Journal of the American Statistical Association*. **96**, 1483-1496.

- [6] Patterson, H.D. (1950). Sampling on successive occasions with partial replacement of units. *Journal of the Royal Statistical Society. Ser. B*, **12**, 241-255.
- [7] Yates, F. (1949). *Sampling Methods for Censuses and Surveys*. Griffin, 175-182, 233-235, 260-262.

پیوست

جدول ۳- میانگین‌های هزینه‌ی مصرف‌کننده برای هر کدام از نوبت‌های
آمارگیری مربوط به هر دوره

$\bar{x}_{t,5}$	$\bar{x}_{t,4}$	$\bar{x}_{t,3}$	$\bar{x}_{t,2}$	
۵۵۷۳/۵	۵۲۸۴/۲۵	۵۰۳۸/۶۵	۵۱۵۰/۱	۸۵-۱
۵۵۲۶/۳	۴۸۷۱/۰۲	۴۹۷۷/۹۹	۵۲۲۷/۳۵	۸۵-۲
۵۳۵۹/۶	۵۵۳۷/۷۱	۵۲۸۵/۵۹	۵۳۸۹/۶۵	۸۵-۳
۵۶۲۳/۶۱	۵۳۲۸/۱۱	۵۳۲۹/۱۹	۵۰۳۴/۵۲	۸۵-۴
۵۸۰۵/۰۷	۵۴۶۶/۰۲	۵۱۴۶/۳۵	۵۴۵۱/۷۴	۸۶-۱
۵۶۷۶/۷۸	۵۰۴۶/۶۸	۵۰۸۳/۸۹	۵۴۳۸/۳	۸۶-۲
۵۷۰۵/۴۸	۵۵۱۸/۹۸	۵۶۵۵/۱۸	۵۷۴۵/۲۸	۸۶-۳
۵۷۷۴/۰۶	۵۶۵۳/۸۹	۵۷۲۲/۱	۵۵۴۷/۶۸	۸۶-۴
۵۸۹۸/۱۹	۵۷۴۷/۸۶	۵۵۲۰/۷۹	۵۶۵۸/۴	۸۷-۱
۵۸۵۰/۵۱	۵۱۶۷/۷	۵۳۹۸/۸۶	۵۳۲۶/۶۴	۸۷-۲
۶۰۰۰/۴۴	۵۸۸۵/۹۹	۵۶۶۶/۴۸	۵۸۶۱/۴۳	۸۷-۳
۶۰۸۱/۰۴	۵۶۷۳/۳۸	۵۶۰۴/۷۹	۵۸۳۰/۲۸	۸۷-۴
۶۳۱۵/۱۲	۵۹۳۲/۹۷	۶۱۵۰/۰۸	۵۷۸۷/۷۳	۸۸-۱
۶۱۰۷/۰۸	۶۳۳۱/۹۷	۵۹۰۸/۸۱	۵۹۴۵/۵۸	۸۸-۲
۶۶۱۷/۷۱	۶۱۰۲/۸۳	۶۰۶۹/۷۴	۶۳۲۴/۸	۸۸-۳
۶۳۰۴/۹۲	۶۰۲۹/۴۷	۶۲۴۰/۳	۶۵۳۲/۲۶	۸۸-۴
۶۴۷۰/۷۴	۶۴۱۰/۶۱	۶۶۹۱/۹۹	۶۵۲۸/۳۵	۸۹-۱

به‌عنوان مثال در ۸۹-۱، $\bar{x}_{t,2}$ ، میانگین هزینه‌ی واحدهای نمونه‌ای که برای نوبت دوم در فصل اول سال ۸۹ آمارگیری شده‌اند، می‌باشد.

ابراهیم تالانه

فوق لیسانس آمار

تهران، خیابان شهید بهشتی، نبش احمد قصیر، دانشکده‌ی اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی، گروه آمار.

رایانشانی: ebrahim.talaneh@gmail.com

حمیدرضا نواب‌پور

دکتری آمار

تهران، خیابان شهید بهشتی، نبش احمد قصیر، دانشکده‌ی اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی، گروه آمار.

رایانشانی: h.navvabpour@src.ac.ir